

vidovits^{iván}

hétköznapiok
mitológiája

vidovits íván

hétköznapiok
mitológiája

vidovits^{iván}

hétköznapok
mitológiaja

Megjelent a szerző,
Vidovits Iván
magánkiadásában,
2020 januárjában.

Első kiadás

Arculat, koncepció:
Szóke Tamás
és
Vidovits Iván

A kép-szövegeket írta
Vidovits Iván,
illetve az
„Álarcosbál 1” szövegét
Emesz Margit

A szöveg rögzítésében részt vett
Markó Alexandra

A könyv engedély nélkül, szabadon sokszorosítható, terjeszthető,
kép-, és szöveges tartalma megosztható!
A forrásmegjelölést köszönjük!

ISBN: 978-615-00-7187-9

Köszönetnyilvánítás

Köszönet minden isteni és emberi segítségért:

Édesanyámnak, Édesapámnak, testvéremnek Attilának,

Fercsák Róbertnek, Baja város polgármesterének (2014-2019),
Baja város vezetőségének,

N. Kovács Zita művészettörténésznek,
Dr. Hegedüs Tibor fizikus-csillagásznak,
Szőke Tamásnak,
Braun Krisztnak,
Markó Alexandrának,
Jumbo Játékbolt Baja,
Emesz Margitnak,
Mártély csodájának,
egykori tanárainak,

Maxnak (Robinak), Benjinek, Ernőnek, Fruzsínának, Gál Gabriellának, Editnek, Nórának, Istvánnak,
szeretett városom, Baja közönségének,
rokonaimnak, barátaimnak, ismerőseimnek, minden segítőnek
és kedves érdeklődőnek, akik kézbe veszik ezt a könyvet.

Vidovits Iván emberi kapcsolataiban szókimondó, őszinte, közvetlen. Póznak, hangoskodásnak, törtetésnek vagy ügyeskedésnek csak az ellenkezőjét tapasztalhatják, akik ismerik.

Mindent betöltő hivatása és szenvedélye szinte egyetlen dolog: a művészet. Vagy, ahogy a kiállítás-megnyitókön rendszeresen bizonyítja is: a gesamtkunstwerk. Ebben találja meg a hitvallását, küzdelmeinek és örömeinek forrását. Csendben, sietség nélkül alkot, de felelősségtudattal és egy sajátos etikai, esztétikai, filozófiai idea súlyától préselődve, a kristályosodás esszenciális útját keresve. Sajátos művészi alkata egyik mindenkori típusa az alkotó embernek: magas hőfokú belső koncentrációt választó típus. Képei, melyek mindegyike önportré is egyben, a művésztől, mint egyetlen életelemtől való elválaszthatatlanságáról tanúskodnak. A humor, filozófia, költészet aranymetszésében fogant gondolatai az emberi kapcsolatok kaleidoszkójának egy-egy színes pillanatát, a játékok képi és virtuális gazdagságát, materiális ambivalenciát, s az ötvözetükből születő groteszk áttűnések sejtéseit szövi egyetlen művé.

Mindig azt festi, ami benne már képpé formálódott. A látvány, a látott világ nem úgy foglalkoztatja, mint egy hiperrealista, aprólékos másolót, de nem is úgy mint hangulataiba feledkezőt. A lényeg számára mindig a dolgok magvának, esszenciális megismerése: ez vonzza ellenállhatatlanul. Látszat helyett a törvény, mely ugyanúgy érvényes az élő és élettelen, a természetes és a műanyag világ ember tapasztalta létezésétől, a tér és forma elvontabb, átfogóbb szerkezeti rendjén át a kor és társadalom belső igazságáig. A szavakkal elmondhatatlan, csak formák és színek által kifejezhető valóságot és egységet keresi, mely bár megfoghatatlan, de létezik, vagy ha nem, ő teremti meg, hogy létezzen.

A művészi teremtésnek ezt a folyamatát – mivel vonalak, konstrukciók, erőteljes színek, lazúros átfedések, foltok ritmusában valósul meg – nem tudjuk szabatosan leírni, de követni igen.

Szinte iskolapéldáit tárja elénk a fokozatos művészi elmélyülésnek. Sokáig érlelt, szűrt, konstruált ötleteit, gondolatait tucatnyi fényképen rögzíti, majd válogatja, letisztítja, formálgatja, hogy tovább komponálva megszülethessenek a művek részletei, vázlatai, kompozíciói. Leggyakrabban a kortárs valóság társadalmi, kulturális, ízlésbeli problémáinak piedesztálra helyezéséből kiindulva egy reálisnak tűnő, mégis belső, enteriőrszerű látványnak az saját világával harmonizáló forma-együttesét csomózza össze a térben, majd ezt kezdi el feldolgozni, formálni, csiszolgatni, metszegetni, alakítani: vonalakkal, színfoltokkal, ritmusokkal, elhagyásokkal, hangsúlyok teremtésével.

Rendszerint képben, majd vonalban végigviszi a munkát a befejezettségig, a motívumból kibontott vagy lényegivé sűrített kompozíció teljességéig. Utána gyakran az egészet elkezdi előlről, foltban, majd színben, mindig hasonló szenvedély logikájával, abban a szférában, amelyet a vonal, a folt és a szín követel. Így jut el a képalkotásig, olykor a képek soráig, mely többé már nem pusztán az emberek, a tárgyak, a helyzetek ábrázolása, nem is a művész kedélyállapotának kifejezője, hanem a világ és saját maga egységének művészi megteremtése. Ez az egység ugyanakkor – éppen pillanatnyi befejezettsége következtében – sokszor mozdulatlan, a változás lehetősége alól kivont harmóniának tűnik, csak a megvalósításáért átélt küzdelem dereng föl a feszes arányokon, formákon, áttüzesedő színeken keresztül. Iván kompozícióiban benne van még a befejezettség és harmónia megközelítése iránti vágy, mint elszánt törekvés is, amelyek magát a küzdelmet, esetleg az éppen diszharmonikus elemek leküzdhetetlenségét vannak hivatva képpé varázsolni.

N. Kovács Zita

művészettörténész, múzeumigazgató

Türr István Múzeum

Baja

Letakart szemek keresik tekintetünket.
A szereplők szerepük szerint
egy pillanatra fedésbe kerülnek.
Ez a helyzetük.
Ez a helyzet.
Boldog celebek.

kettős portré (boldog celebek) olaj-vászon 100X85 cm

Vagy csupán
a tudat
és
a test hangja,
amit egy vékonyka,
de erős fonál köt össze.

Fontos szál.

sound mind, sound body olaj-vászon 90X100 cm

Vicces dolgokat csinálnak,
meg jól elszórakoztatják magukat.

Így telik az idejük.

Közben felnőnek.

Ők a Napfivérek.

napfiverek 1 olaj-vászon 45X50 cm

Más tészta - adtam ezt a címet
egyik kiállításomnak.

Egy számomra új elgondolás mentén
kezdttem el alkotni,
behozva az embert a képbe.

Korábban tárgyakkal igyekeztem elbeszélni
a közölni kívánt gondolatot,
de már úgy éreztem,
tárgyakkal nem lehet mindent kifejezni.

Az emberek mesélnek.
Ők mindennapjaink szereplői.

Mikrotörténetek.
Képben elbeszélve.

stukkeres srácok 1 olaj-vászon 90X100 cm

Napfivérek.

Találkozás,
párbeszéd,
tétova, bizonytalan lépteink,
mosoly,
szemünk eltakarva
egy sokszor idegennek tűnő világban.

Beállított mozdulat,
megállunk

és
elgondolkodunk,
mi az, mi eltakarja
a tisztánlátást
szemünk előtt.

napfiverek 2 olaj-vászon 90X100 cm

Aztán jöttek a játékok.

Utazás az Alpok-alján,
elmélkedés képről,
lehetséges folytatásról.

Tudtam, hogy kell valami
erős motívumrendszer,
ami képpé szervezi a gondolatot.

Mint egy jelenés, villant be
a színes játékok lehetősége.

Megmozgatott.

Játszottam.

stukkeres srácok 2 olaj-vászon 90X100 cm

Játszani jó, játszani kell.

A játékban az ember
rejtőzködő önmagára ismer rá.
Szemlélődik, gondolkodik s közben
játékokat talál ki magának.
Követhető rendszert alkot,
formát ad,
rendet teremt.
Közben talán megtalálja amit keres.

Tovább játszik.

stukkeres srácok 3 olaj-vászon 90X100 cm

Játszani, mókázni eszköz nélkül.
Lehet, mert
a játék
megismerés.

A megismeréshez,
de a tudáshoz vezető út is
lehet eszköz nélküli.

A szellemi dimenziókat kereső,
a humor,
a költői képzelet megvilágosító
élményére vágó játékos birodalma ez.

Rejtett.

napfiverek 3 olaj-vászon 90X100 cm

Szerepe szerint ránk tekint.
Lehet, hogy csak a mozdulat
mozdulatlanná válásának pillanatáig,
de már így marad.

Erősen figyel minden ismeretlen nézőre.

Keresi a helyét
ebben a viszonylagos rendezetlenségben.
Talán ez is így marad.

Csak az a kis piros kocka,
mit a látványból meg akar ragadni.

Ami érdekli.

Oedipus olaj-vászon 90X100 cm

Kik a Napfivérek?
Mindennapjaink szereplői,
akik különös,
furcsa díszletek közt eljátszanak
egy kedves gondolattal.
Annak a nem mindennapi
érzésnek a gondolatával,
hogy ők a Napfivérek.

Milyenek legyenek,
mint Napfivérek?

Hát ilyenek.

Vagy bármennyire mások,
egy hosszú élet rövid történetében.

napfiverek 4 olaj-vászon 90X100 cm

Néhány szavas mondatok.

Szükszavúan beszélő képek
kevés motívummal.

Igen, ez is érdekel,
izgalmas,
talán meditatív.

A rövidke szavak,
mint a horgok, belém akadnak.

Megállásra kényszerítenek,
de
lassan
tovább
kell
lépnem.

Egy kocka a kézben maradt.

ellentétes formák egysége olaj-vászon 90X100 cm

Évszakok játéka, egyszerre van tél és nyár.

Összecsúszik az idő,
érzékelésünk elbizonytalanodik.

Felszabadító könnyedség,
a korcsolya felvillanó éle.

Évszakok békés uralma.
Most minden nyugalomban van.

Kis kacska fürdik,
visszatekint
ránk.

Háp-háp.

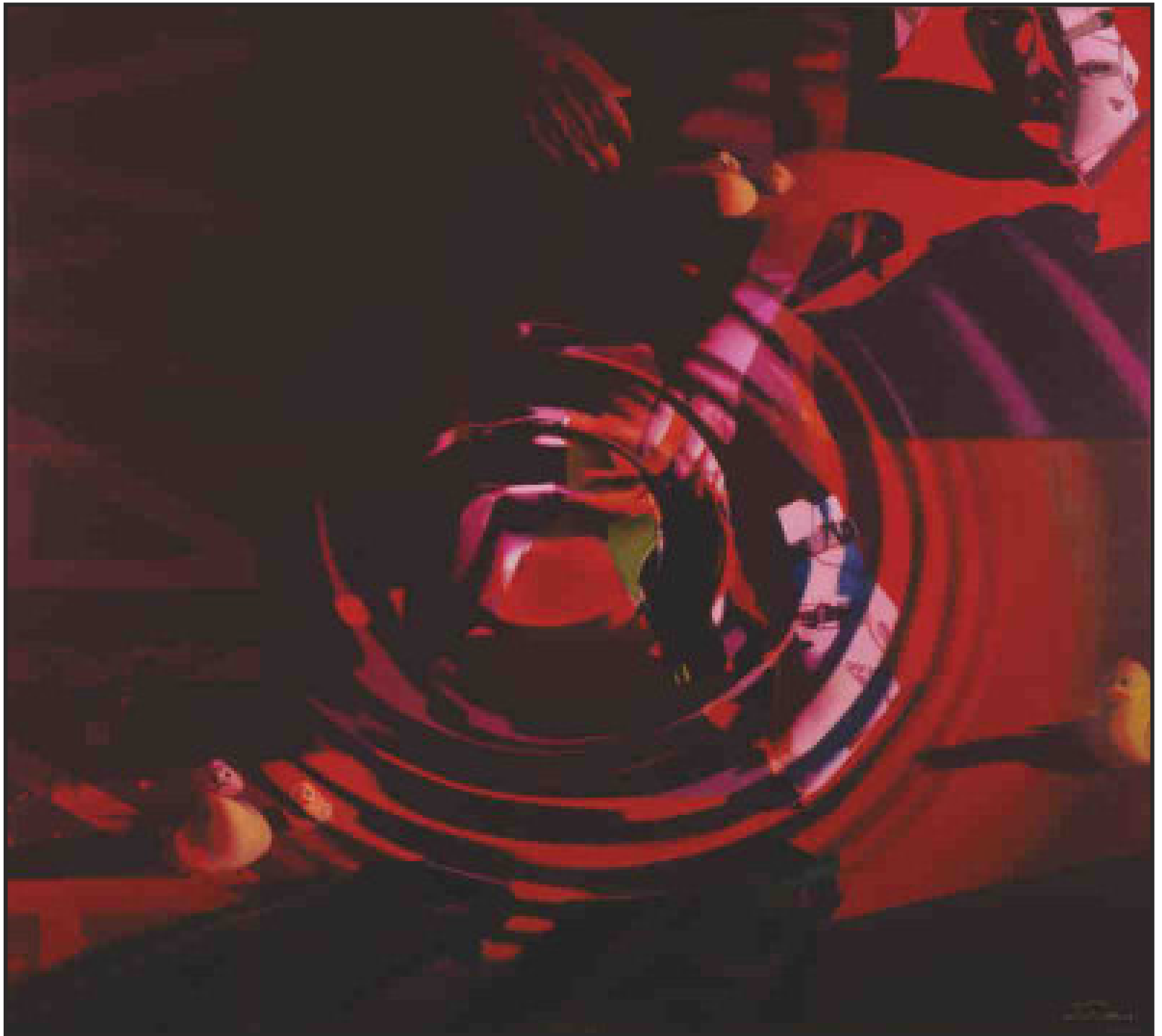
télvíz-nyárvíz 1 olaj-vászon 90X100 cm

...aztán egy picit gyűrűzni kezd a víz.
Kezemmel megérintem.

Illúzióba ütközöm.
A kép, mint a világ négy sarka
most
nem enged,
közrefog.

Sűrűn szótt látomás,
egy kicsit hátralépek.

télvíz-nyárvíz 2 olaj-vászon 90X100 cm

Játékok, mindenféle magyarázat, toldalék nélkül.

Mennyire lehet érdekes mindez?
Amennyire a játékok érdekesek,
vagy a velük való játék az.
Néha lehetetlen,
máskor lehető,
másra cserélhető.

És minden lefordítható lesz
a játék nyelvére,
játékká lesz,
hogymeg
elérje
célját.

játékok 1 olaj-vászon 90X100 cm

A képben addig nem látott
szándékok
összegződnek.

Tartalmából mindig marad egy kicsi
az ismeretlen számára; ez jó.

Munkáim három legfontosabb
tartópillére

a humor,

a filozófia

és a költészet.

Ezt keresem.

A kép kép marad,
a titok pedig
titok.

hungarikum 1 olaj-vászon 90X100 cm

Felidézni egy gondolatot,
csak más szavakkal
elmondani.

Felidézni egy képet,
de más képekkel
elképzelni.

Néha ez történik.

A kép egy másik szót idéz fel,
a szó pedig egy újabb képet.

Út közben e kettő között állunk.

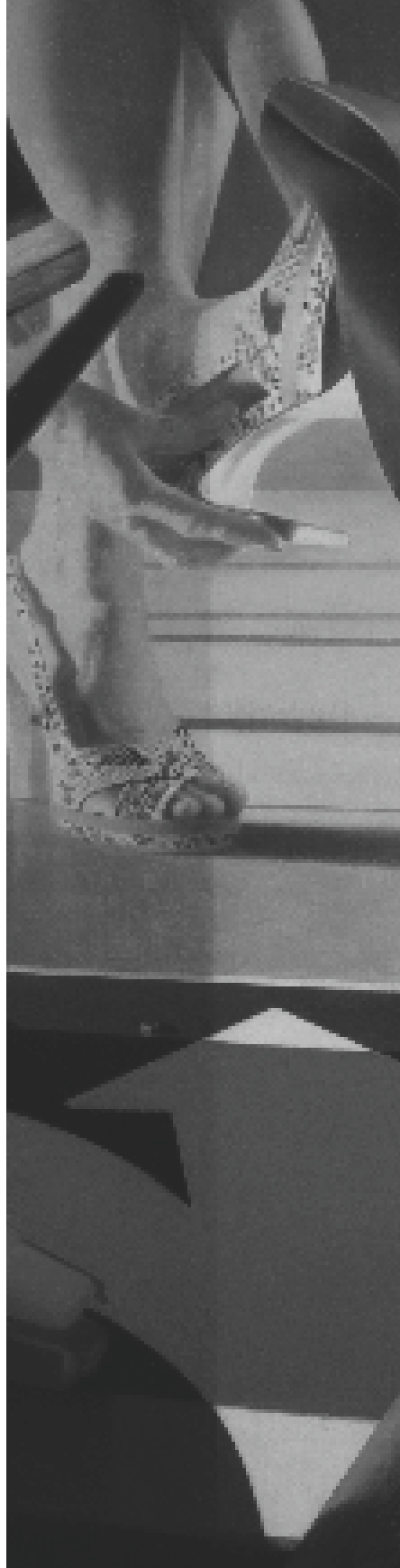

hungarikum 2 olaj-vászon 90X100 cm

Alkotómunkának,
művészi
megismerésnek gondolom
a látottból
a nem látott felé haladó építkezést.

E horizontális
és
vertikális világ
találkozási pontjában jelenik meg
a titok,
Isten
és a
világ
titka.

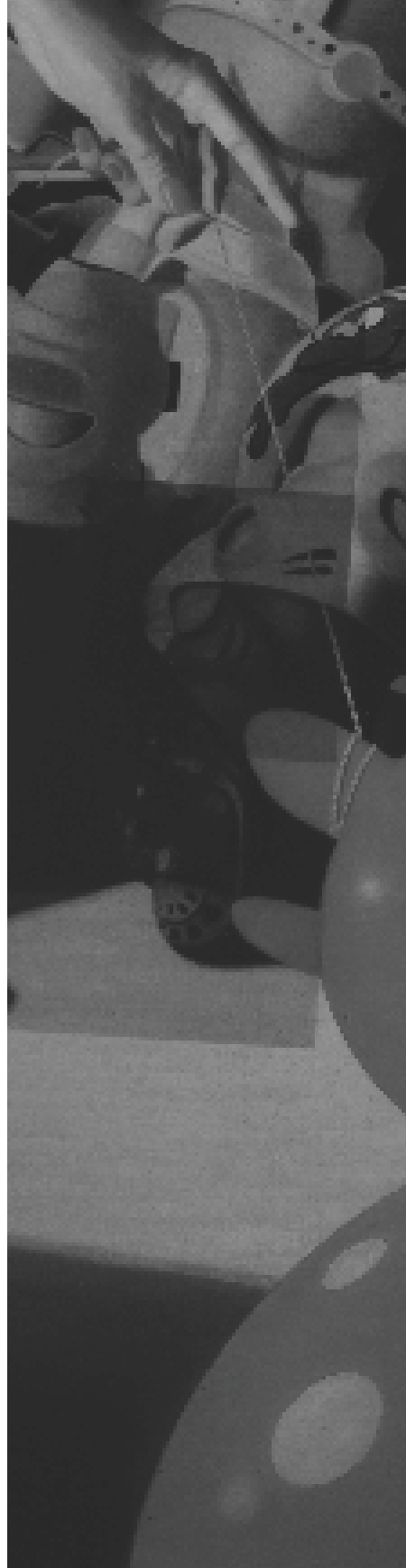

út és erény könyve olaj-vászon 90X100 cm

A
rendkívüli
nem enged
szabadulni,
de talán nem is akarunk.

Fülön csíp.

totem olaj-vászon 90X100 cm

A korsó,
az edény,
meg
a pohár
hasznossága

önnön üressége.

Díszeket leveti s megtelik egyszerűséggel.

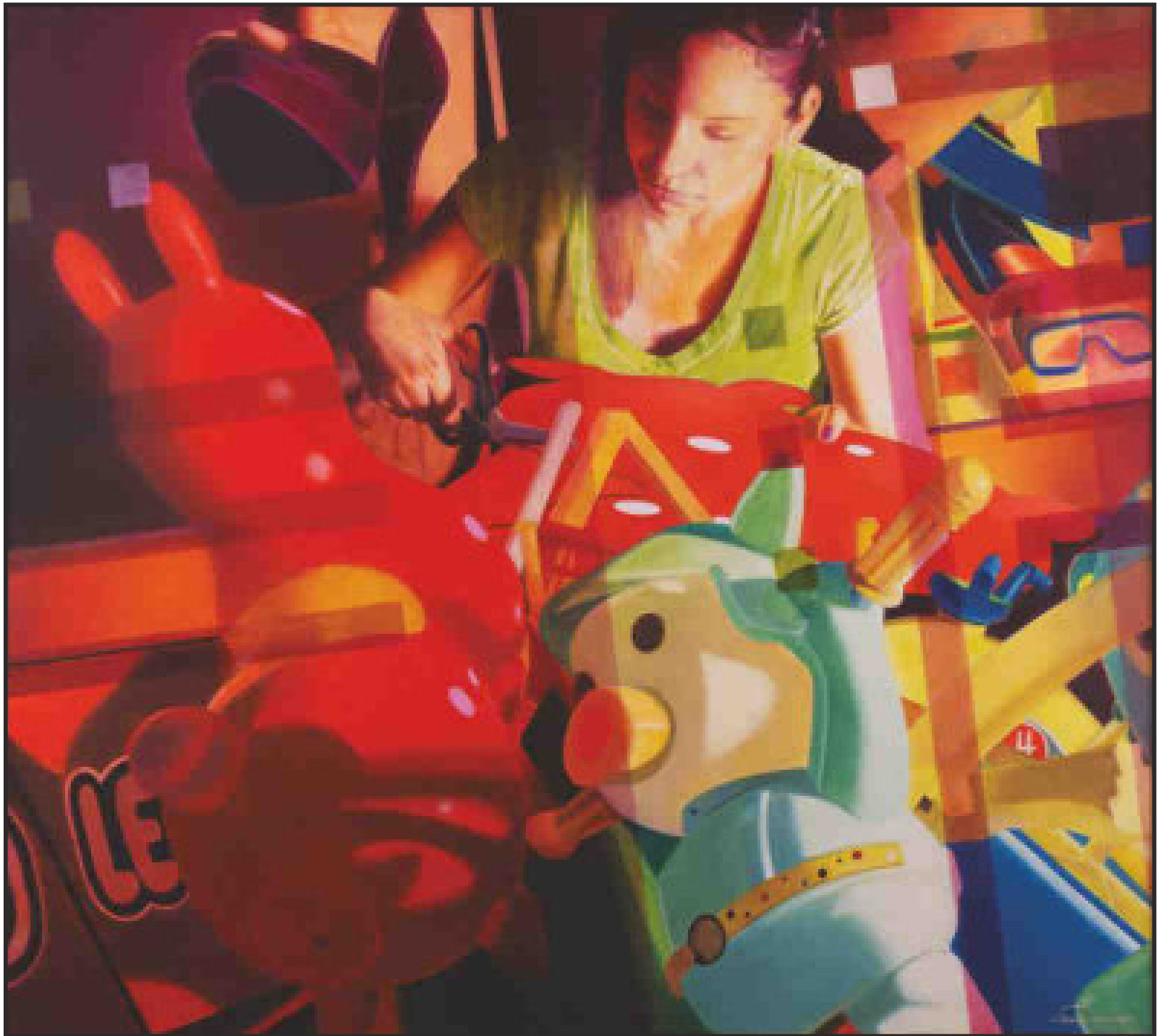

hetven srtófa az ürességről olaj-vászon 90X100 cm

A középpont kutatása lehet
a festészet eszménye
és vállalása is,
amennyiben meg tudunk felelni
a Teremtő ama szándékának,
miszerint
a cselekvő
embert
alkotómunkára
hívja meg.

A teremtmény helyének
és szerepének megtalálása ez,
ahol a lét centrumában
önmagára ismer.

hétköznapok mitológiája 1 olaj-vászon 90X100 cm

Az ihletett gondolat
a megragadás
tökéletes időzítése.

Amikor minden adva van,
amikor minden együtt van,
és csak a jelen van.

Mert
a gondolat
jelenlévő
állapotában
a helyére kerül.

hétköznapi mitológia 2 olaj-vászon 90X100 cm

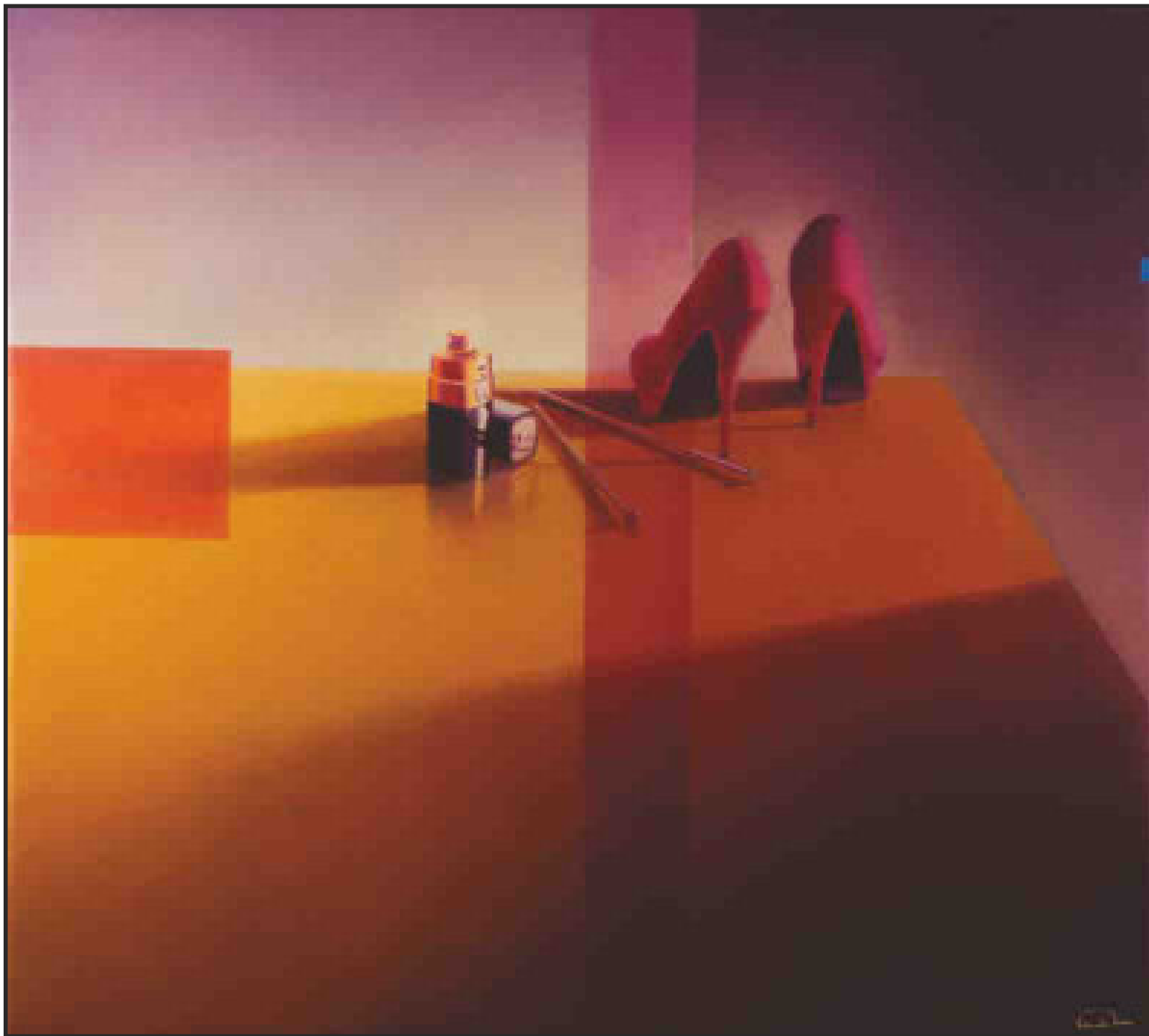
Lassan
minden
a helyére kerül.

Nincs mit elvenni, nincs mit hozzátenni.

Csak az van,
ami mindig is lehetett volna:
Szédítő illatok,
tűhegyekkel.

Egy
szűz
erekjéi.

a szűz ereklyéi olaj-vászon 90X100 cm

A FérFi öt ujja valódi övé. Nőies álarc nélküli.
Szemhéja alatt rejtelmek, ferde utak ülnek.
Árnyékos kezével előhúzza az életet. És a Nő
álarcosbált szül vakon.

A háttér, mint a szelíd gleccser
vonul
tisztaság színeibe.

Kiérlelt,
alkotói
világ
a szenvedő élet előtt

H ö
l g
y e
i m
U
r
a
i
m

Emesz Margit a képről

álarcosbál 1 olaj-vászon 90X100 cm

A kép és a szemlélő közötti távolságot
a közös gondolat fogja át.
Ez a távolság így

szimbolikus
jelentéssel fog bírni;

a látás gondolkodással
összekapcsolódó energiáját
nyilvánvalóvá téve

hátrahagyja
nyugtalanító jeleit.

álarcosból 2 olaj-vászon 90X100 cm

Egy történet a vízről - víz nélkül,
tárgyakkal elbeszélve.

Egymásra rakódó színes kellékek
szelíd
hullámozása,
amint a narancsosan izzó partig nyújtózkodnak.

Közösen ünneplik a vizet,
jól játsszák.

Ilyenek.

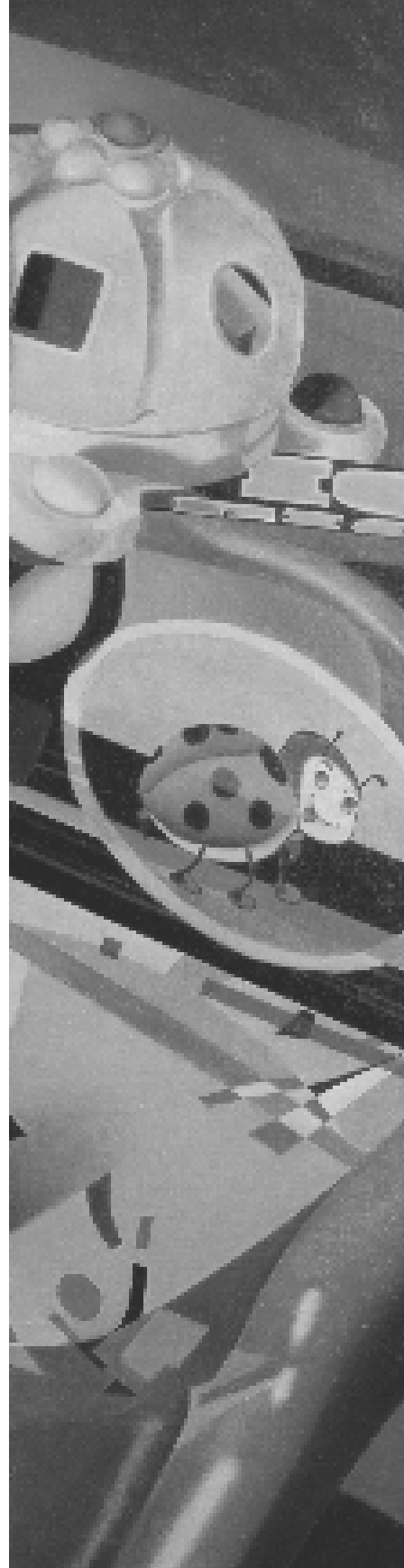

télvíz-nyárvíz 3 olaj-vászon 90X100 cm

Áttűnő terek, a terek játéka.

Talán semmi különös,
csupán annyi,
hogy
játékuk
indoklást
kapjon
egy
színekkel
és
formákkal
körülrít
térben,
ahol
egy
aprócska
katicabogár is
huncutul ránk nevetget.

játékok 2 olaj-vászon 90X100 cm

A mű jellé lesz,
az alkotó
személyes
jegyévé
saját közleményeként,
egy lehetséges megközelítésben.

Jelek egységesülése,
összekapcsolódása,
kontrasztokat
és dinamikát keresve.

A gondolat ilyen irányú
mozgása
kijelöli a kép terét,
hátrahagyott jeleit pedig kérdéssé,
vagy kérdések
sokaságává teszi.

Immár ez
a kép
útja.

télvíz-nyárvíz Krisztával 4 olaj-vászon 90X100 cm

Látás
és
gondolkodás fejlődése között
szoros kapcsolat áll fenn.

A látás
maga is a gondolkodás
egy minősége.

Ennek a gondolkodva látásnak
legmagasabb foka
a költői képekben történő megnyilvánulás.

A költői kép üzenete
erős
és
világos,
ugyanakkor rejtett tartalmakat hordoz.

Szerencsés esetben megrendít,
átformál.

Nem enged.

télvíz-nyárvíz Krisztával 5 olaj-vászon 90X100 cm

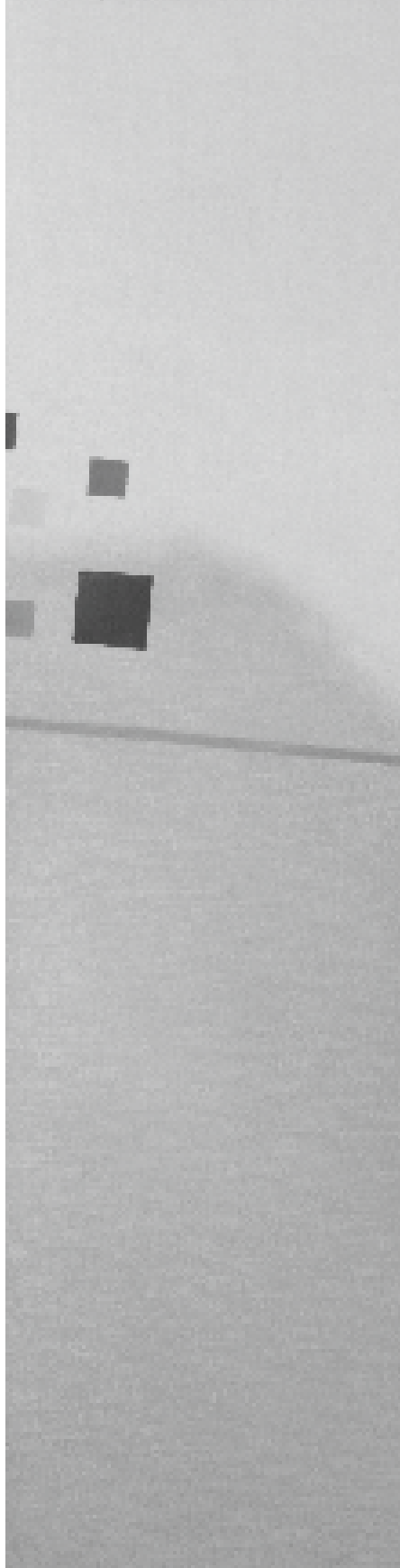
Minden képet előlről kell kezdeni,
mert

a képen
minden
előlről
kezdődik.

Nincs régi önmagunk,
csak ami benne megújulni képes.

Egy vonal összekötheti
ebben a világban a dimenziókat.

Szemünk
a letakart szemre
szegeződik.

zöld vonal olaj-vászon 90X100 cm

A szépség nem megkerülhető.
Fénybe öltözik, ragyog, körbejár.

A kép nem mondhat le ebbéli igényéről.

Finoman átjár, a mozdulat megtalál.

Egymásra vetülő árnyak, éles fénycsíkok.

S mindenütt

a mozdulatlanság

feszültsége.

Lefelé néz és én rátekintek.

Hihetetlen gyémánt.

hihetetlen gyémánt olaj-vászon 90X100 cm

Igen, most kell mennünk,
akár kilépve a képből,
helyünket átadva.

Még nem tudjuk hová,
de előre lépünk. Akkor jó.

De
az
ezt
megelőző pillanat
is talán érdekes lesz egyszer,
amikor még ott vagyunk
s árnyékot vetünk a falra,
mely mint egy emlék,
kicsit még elidőz.

Idővel talán ez is fontos lesz.

most megyünk? olaj-vászon 90X100 cm

A rajzoló kezében jó ha van egy ceruza,
vagy valamelyik zsebében,
ki tudja.

Szóval ahogy ő lát valamit,
az talán senki másnál nem olyan,
s jó esetben biztosan mást lát fontosnak,
érdekesnek.

Lehet, hogy majd az számít,
ami másnak

nem

fontos,

nem

érdekes.

mese a ceruzáról olaj-vászon 90X100 cm

Vannak-e egyszerű szavak?

Vannak-e egyszerű tárgyak?

Lehet-e bármi egyszerű?

Ha a feltett kérdések feleletet kapnak,
valószínűleg kiderül
a szavak, tárgyak
s minden létező összetettsége.

Az összetettet a kompozíció
magyarázattá
állítja össze,
játékos gondolattá,
mely derűvel tölthet el bennünket,
s jó esetben újabb kérdéseink is lesznek.

télvíz-nyárvíz 6 olaj-vászon 90X100 cm

A titokra odafigyel az ember.
Vagy azért, mert van benne valami,
ami tilos,
elrejtendő és elrejtendő,
vagy azért, mert elkülöníthető
a mindennapok egymásra rakódó tartalmától.

A titok tudóját is rejtélyesebbé teszi,
szavai különlegessé válnak;
a felfelé tekintő ember szavainak titka pedig
tanítássá lesz.

egy titok három oldala 1 olaj-vászon 90X100 cm

Korunkat
képkorszaknak
tekintem.

A képkorszak erősen figyel a narratívára,
fontos a hívás, az üzenet.

Az alkotó,
az alkotó gondolat
párbeszédet kezd a szemlélővel,
fontossá válik a kommunikáció.

A
kép
is
kommunikál,
s jó esetben
nem a héjat akarja látni, láttatni,
hanem
a magot.

egy titok három oldala 2 olaj-vászon 90X100 cm

Festézetem gondolati indíttatású,
ily módon konceptuális.

De
van-e
kép gondolat nélkül?

Így azt hiszem,
gondolat sincs,
mely nélkülözi a képet.

egy titok három oldala 3 olaj-vászon 90X100 cm

„A valóság utolsó előtti változata”

„A teknősbéka átváltozásai”

„A valóságteremtés”

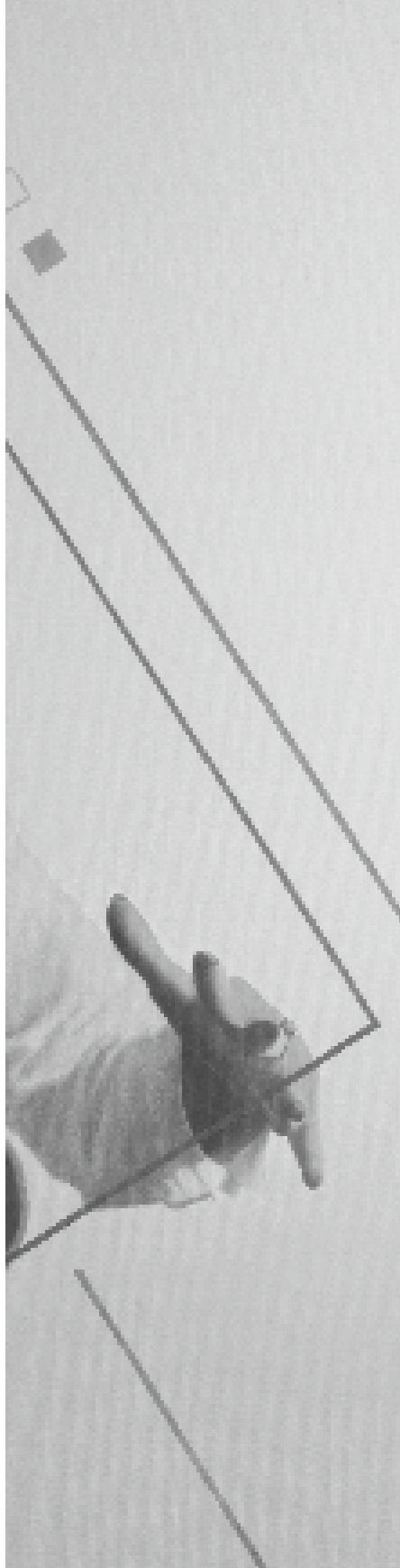
„Az örökkévalóság története”

„A körkörös idő”

„Pascal gömbje”

„Coleridge virágai”

Jorge Luis Borges:
Az örökkévalóság története

J. L. Borges különös lapjai 1 (gravitáció) olaj-vászon 90X100 cm

„A fal és a könyvek”

„Valakiből senki”

„Egy legenda változatai”

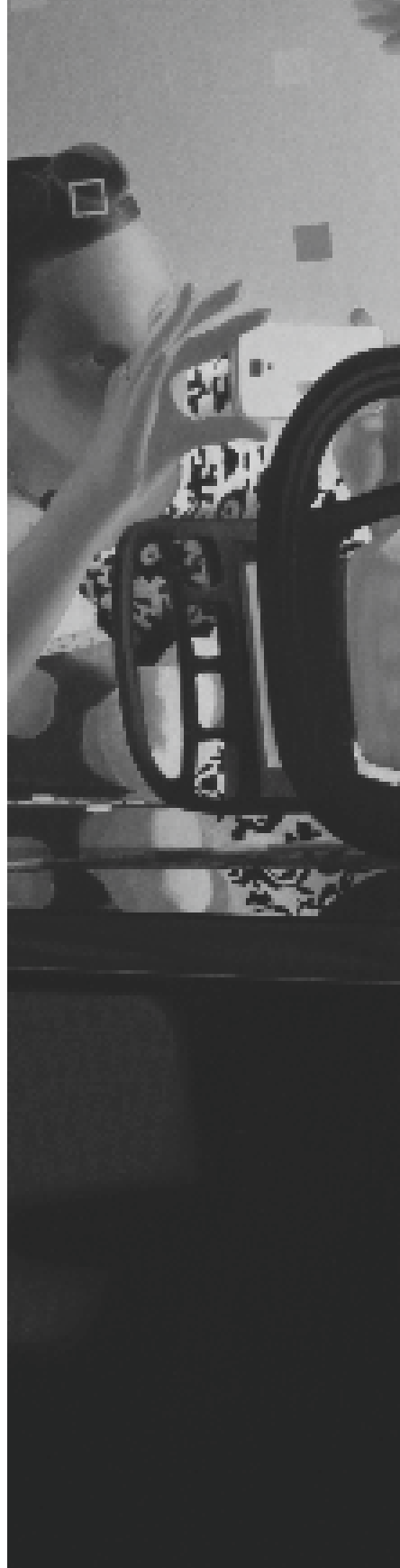
„A cikluselmélet”

„Keats csalogánya”

„Tükör által homályosan”

„Egy név visszhangjai”

Jorge Luis Borges:
Az örökkévalóság története

J. L. Borges különös lapjai 1 (csend) olaj-vászon 90X100 cm

A képen ábrázolt tárgyak,
személyek,
jelenségek
nem azért hasonlítanak
az ábrázolt
tárgyra,
személyekre,
jelenségekre,
mert szándékuk szerint
hasonlóságra kívántam törekedni,
hanem azért,
mert az ábrázolt tárgyak,
személyek, jelenségek
s azok gondolati képe között
van
hasonlóság.

J. L. Borges különös lapjai 3 (idő) olaj-vászon 90X100 cm

Utunk
során
dimenziókat
keresünk.

Lehet, hogy
sok tízezer lépés
visz majd közelebb
az újabb dimenzióhoz,
lehet, hogy
a szellem egyetlen világos pillanata.

Bárhogyan is, de megtörténjen.
Akkor
a sok tízezer lépés is
csak
egy
pillanat
lesz.

rész-egész dimenziók 1 olaj-vászon 90X100 cm

A kiválasztott
tárgyakat,
személyeket,
jelenségeket
az ihletett gondolat rendeli egymás mellé.

A feladat mindig ugyanaz:
egy gondolati összegzésig eljutni.

rész-egész dimenziók 2 olaj-vászon 90X100 cm

Egyetlen
képben,
költeményben,
zeneműben
nem tudjuk mindazt elmondani,
amit a világról gondolunk,
de benne rejlik annak a lehetősége,
mit kívánunk elmondani
a következő
képben,
költeményben,
zeneműben.

rész-egész dimenziók 3 olaj-vászon 90X100 cm

Ő Lorena kisasszony.

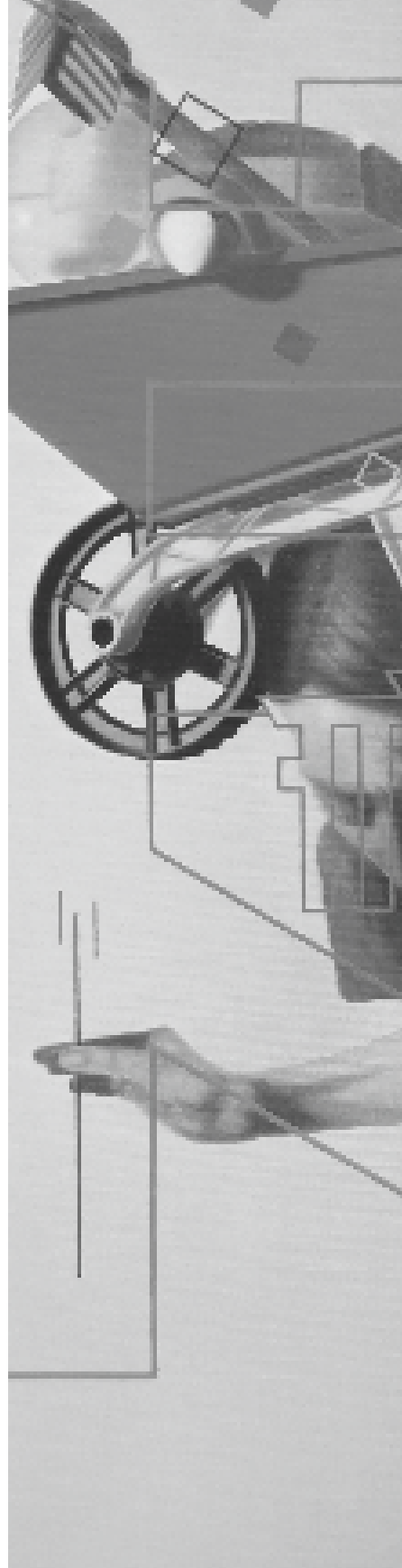
Szép és elmélyült.

Velünk van,
de
egy
kicsit

máshol.

Kalandra hív.

Nézi
az
abszolút semmit.

Lorena kisasszony nézi az abszolút semmit olaj-vászon 95X105 cm

Egyszer
minden
történet
észrevétlenné
finomodik.

Elrejtőzünk
benne,
átadva
helyünket
a tökéletességnek.

észrevétlen történet olaj-vászon 95X105 cm

Díjak, jutalmak :

1993 Mártélyi alkotótábor Nyári tárlat díja, Hódmezővásárhely
1996 Mártélyi alkotótábor Nyári tárlat díja, Hódmezővásárhely
1997 Mártélyi alkotótábor Nyári tárlat díja, Hódmezővásárhely
1998 Mártélyi alkotótábor Nyári tárlat díja, Hódmezővásárhely
2000 Vásárhelyi Őszi Tárlat ,munkajutalom
2005 Mártélyi alkotótábor Nyári tárlat díja, Hódmezővásárhely
2007 Víz és Élet Biennálé díja,Baja
2016 Mártélyi alkotótábor plakettje.

Főként olajtechnikával festek. Szeretek kísérletezni, érdekelnek az új utak, új lehetőségek. Képeim jellemzően figurálisak, melyeken a játékok világa és az ember találkozásának lehetőségét keresem.

1965-ben születtem Baján, ma is itt élek szeretett városomban. 1990-ben a bajai Eötvös József Főiskolán szereztem tanító-népművelő képesítést.

1992-ben érdeklődésem a távol-keleti tanok felé fordult: Budapesten, A Tan Kapuja Buddhista Főiskolán végeztem buddhista tanítóként, közben hitoktatói tanulmányokat is folytattam. Ugyanebben az esztendőben, 1992-ben kezdtem el tudatosan foglalkozni a festéssel. Már ettől az évtől résztvevője vagyok a Mártélyi Képzőművészeti Szabadiskola nyári táborainak, majd tagja lettem a Mártélyi Képzőművészeti Szabadiskola Egyesületének.

Képzőművészeti tanulmányaimat 2005 és 2008 között a Kaposvári Egyetem Művészeti Főiskolai karán folytattam, s végeztem rajztanárként, majd 2011 és 2013 között a Kaposvári Egyetem Művészeti karának mesterképzős hallgatója voltam, vizuális- és környezetkultúra tanári szakon.

2006-ban felvételt nyertem a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületébe. 2011 óta tagja vagyok a Megyei Műhely Művészeti Egyesületnek, 2013-tól pedig a Bajai Nagy István Művészeti Egyesületnek és részt veszek az egyesületek csoportos kiállításain is.

Önálló kiállításaim voltak Baján, Hódmezővásárhelyen, Budapesten, Csongrádon, Kiskunfélegyházán és Szolnokon.

Képeimmel országos és csoportos kiállításokon szerepelek: a Vásárhelyi Őszi Tárlaton, a bajai Víz és Élet Biennálén, a Szegedi Nyári Tárlaton, Szegedi Táblaképfestészeti Biennálén, Békéscsabai Nyári Tárlaton és a Kaposvári Grotteszk Triennálén, Erdélyben, valamint a Szolnoki Képzőművészeti Társaság kiállításain.

2010 óta nyaranta részt veszek a Bajai Nemzetközi Alkotótábor munkájában.

2018 óta a Mártélyi Alkotótábor korrigáló tanáraként is működöm a Szabadiskolában.

Jelenleg hitoktatóként dolgozom, valamint a Bajai Csillagvizsgáló Borbás Mihály Bemutatótermének önkéntes kiállítás szervezője vagyok. A zene is foglalkoztat; A Bajai Szimfónikusoknál játszom nagybőgőn.

Elérhetőségeim:

Vidovits Iván
Lakcím: 6500 Baja, Tél utca 11.
Tel.: +36702526497
E-mail: vido67@freemail.hu

aktivits
nšvits

esjèipòlotim
uifogànszòkftàh
uèfkošzùgbook

